

Årsberättelse för Åsenhöga Missionskyrkas Brass Band 2012

2012.... 50 år sedan starten...undrar om de som beslutade att starta en blåsorkester 1962 funderade över hur den skulle se ut om 50 år...

Nu har det gått 50 år och jubilaren är vid god vigör och nu är det dags att vi funderar över hur vårt Brassband skall klara nästa 50-årsperiod.

En 50-årshistorik finns nedtecknad i en separat berättelse, så därför lämnar jag den och koncentrerar mig på det gångna året, jubelåret 2012.

Även ÅYBB/Minibrass verksamhet finns i en särskild årsberättelse, varför jag väljer att inte ta upp den delen av vår verksamhet i denna berättelse.

Vilket år i Brassets historia! Vi hoppades på ett jubelår med många roliga händelser.

Vi fick också ett fint bevis på att vår verksamhet har betydelse inte bara för oss som spelar, och för vår församling, utan också för Åsenhöga i stort. Vi fick ta emot en penninggåva på drygt 20.000,- från Centerpartiet i samband med att en Centeravdelning beslutades att avvecklas. Hela kassan skänktes till Brassbandets ungdomsverksamhet.

Så till årets händelser.

Vi har förstås spelat i en rad vanliga gudstjänster, men den första resan gjordes i början av mars. Vi var bjudna till Stockholm och våra vänner i Söderkårens Musikkår och blev kungligt mottagna med mat, brassextett á la frälsis och vi minns standup-komikern Larre. Något otippat inslag....

Även om stockholmarna var ytterst vänliga emot oss, så straffade vi dem hårt genom att totalt utklassa dem i innebandy. De hade inte en chans..

Efter en förmiddag på stan, repade vi en stund på eftermiddagen, och på lördagskvällen var det Brasskonsert tillsammans med Söderkåren och Torgny Hanson. Vi spelade också i söndagens gudstjänst och vi kunde åka hem glad och nöjda efter en riktigt trevlig helg i huvudstaden.

På långfredagskvällen stod vi återigen som värd för en finstämd Musikgudstjänst, och den 12 maj blev vi tillfrågade att spela på bröllop igen. Det var Julia Andersson som önskade brassmusik på sin stora dag. Vi tackade ja och det blev pampigt värre när

Brasset drog igång ingångsmarschen i Stengårdshults kyrka och inte ett öga var torrt under Johannes smäktande solo i "You raised me up". Men var tog bröllopsfikat vägen...?

Nu började vi räkna ned till årets stora händelse: Resan till England.

Åsenhögaborna hade börjat vänja sig vid sprittande marschmusik på torsdagskvällarna när vi gick ner till skolan till tonerna av "Dancing Queen" och årets låt kan man säga kom att bli "Knight Templar"

Efter noggranna förberedelser kunden vi packa bussen den 30 maj och styra resan mot Kastrup och vidare mot Manchester. Vi var 29 musikanter och 13 anhöriga på resan.

Efter ett par timmars försening på Kastrups flygplats kom vi äntligen i luften och väl framme i Manchester tog vår värd Phil Beckwhit med dotter Vicky emot oss och vi kände oss väldans gott omhändertagna från första stund. Bussen hade smyckats med fina skyltar som visade vilka vi var och ur högtalarna ljöd musik från Brassed Off-filmen. Förväntningarna var på topp och vi fick nypa i ärmen lite...

På hotellet Cedar Court togs vi emot med kvällsmat och 50-årstårta och stämningen var på topp.

Torsdagen började lite regnigt men vi drog iväg ut på den härliga landsbygden och fick också bekanta oss med de olika spelplatserna som vi skulle komma att återkomma till nästa dag.

Fram på kvällskvisten åkte vi till Queensbury där vi var inbjudna till Black Dykes bandroom av ingen mindre än Dr Nicholas Childs himself. Först fick vi en halvtimmas repetitionstid i denna klassiska lokal och sedan kom maestro Childs, själv och hälsade oss välkomna samt berättade lite historik om lokalen och Black Dyke.

När vi var klara började Black Dyke-medlemmarna droppa in, och vi fick lyssna till deras version av "Knight Templar"så kan man ju också tolka den....

Så var den stora dagen inne. Fredagen den 1 juni 2012 då vi som första svenska band någonsin skulle delta i den beryktade tävlingen "Whit Friday Band Contest". På morgonen deltog vi i en enorm procession där folk och brassband från olika byar promenerade till Uppermill där en friluftsgudstjänst avslutade själva processionen.

Efter en god lunch satt vi åter i bussen, uppklädda i våra nya uniformer, stiligare än någonsin.

Första anhalt var Denshaw och vi gick ut som band nummer 7 och i bussen efter oss satt Grimethorps Colliery Band..... Vi skulle alltså spela vår marsch och Grimethorpe stod på tur och lyssnade.

DENSASH WHIT FRIDAY BAND C	
1	SWISS BRASS BAND
2	DURHAM UNIVERSITY BRASS BAND
3	MILNROW BAND
4	YORK KWAY INSTITUTE BAND
5	TARTAN BRASS
6	BIRMINGHAM CONSERVATOIRE
7	ÅSEN HÖGA BRASS BAND
8	GRIMETHORPE COLLIERY BAND
9	
10	
11	
12	
13	
14	

Vi slutade på en hedrande 15:e plats av 52 deltagande band i Denshaw, och tog också en 2:a placering i division 2 vilket innebar en prischeck på 75 pund.

Glada i hågen fortsatte vi mot Greenacres där vi slutade som nummer 19 av 43 band.

Nästa ställe var Scouthead där det friskade på rejält uppe på fältet. Lite slitna hamnade vi på 24 plats av 58 band.

Fjärde stället var Greenfield. Massor med folk och en härlig stämning och 60 band som deltog. Vi slutade 29:a.

Femte platsen var Uppermill där vi vann division 2 och fick motta en pokal samt en prischeck på 85 pund.

Nu började det mörkna och vi bestämde oss för att se till att vi inte skulle missa finalen i Delph. Därför drog vi direkt dit från Uppermill. En härlig stämning med tusentals människor som jublade, sjöng och dansade till "Dancing Queen" när vi marscherade genom stan, Förresten: Tänk att Åsenhöga skulle marschdebutera i England.....vi som aldrig provat här hemma ens. Dancing Queen blev en riktig fullträff eftersom det just den helgen firades att drottning Elisabeth hade varit regent i 60 år. Det kan man kalla tajming. Engelsmännen trodde nog att vi hade planerat detta och kände sig hedrade.

I Delph spelade vi som i trans och slutade på delad 13:e plats med Concord från Danmark och Delph Band. Black Dyke vann.

Helt upprymda åkte vi hemåt mot hotellet igen och snart gick ryktet att vi hade vunnit vår klass i Uppermill och var 13:e totalt i Delph. Även om jag tycker att vi fick till Knight Templar mycket bra så överträffade ju detta alla vildaste förväntningar.

Nästa dag drog till York för lite sightseeing och en god middag som Ingvar Hallgren bjöd oss på, och på kvällen deltog vi i en brassfestival i Uppermill tillsammans med några Schweiziska band.

Hem igen på söndagen och vi var nog rörande överens om att detta var det roligaste vi hade upplevt någonsin i Brassbandets regi. Måtte vi komma dit någon gång igen i framtiden!

Hur kul var den resan? OERHÖRT!

Den 6 juni spelade vi på nationaldagsfirande i hembygdsparken och sista fredagen i juni inbjöd återigen till Musik i Sommarkvällen. Fullsmockat i kyrkan och man börjar nästan fundera på om vi måste dubblera..... Många fina solister både när det gäller sång och musik och ett varierat program tror jag har varit och är det vinnande konceptet. Kul att vi kan hålla på med denna populära och uppskattade tradition.

Efter en regnig sommar var vi snart igång igen och redan i mitten av augusti gav vi vår första konsert. I samband med Gnosjö kommuns 60-årsjubileum inbjöd vi till Brasskonsert i Hammargården. Fullsatt även där och ett gott tillskott till kassan. Ett varierat program, film från vår englandsresa och Afternoon Tea gjorde att folket kunde gå lite gladare ut i sensommarkvällen.

Nu började uppladdningen inför jubileumshelgen den 6-7 oktober.

Anmälningarna började strömma in och när dagen var inne var vi uppe i 220 gäster. Jubileumskonserten var kl. 17.00 i Åsenhöga och den var även den här gången välfylld även om det fanns en del platser kvar. Per Ivarsson, solotrumpetare i Göteborgs Symfoniorkester och välkänd i våra bygder gjorde en bländande insats som solist, i nummer som, Flowerdale, Wollow Echoes, Glorious Ventures och This is my story.

Vi passade också på att spela årets teststycke Toccata Festiva och även ett nyskrivet stycke som Tom Brevik överlämnade som 50-årspresent. Septembersol, ett litet fint stycke där Sara Sigvardsson var sångsolist. En god jubileumskollekt togs upp och kassan bättrades på med cirka 22.000,-.

Efter konserten knöt vi upp slipsarna och bjöd in till fest i Missionskyrkan. God mat, hög stämning och både tillbakablickar och framåtanda stod på programmet. Kvällen avslutades med en rykande soaré med sång och musik i ett rasande tempo. Församlingen uppvaktade med uppskattande ord och en ros till samtliga musikanter.

Dagen efter krönte vi vår härliga jubileumshelg med att spela i gudstjänsten.

Det 26 oktober inträffade in ganska kul grej. Olle Hermansen, chef för Försvarsmusiken ringde och undrade om vi vill ta emot Livgardets Dragonmusikkår för en konsert i

Åsenhöga, helt kostnadsfritt! Och som grädde på moset, med Roger Webster som solist. Konserten förlades till Åsenhöga kyrka som igen fylldes med brassfolk från bygden (ungefär dubbelt så många som dagen före hört samma konsert i Stockholm.... Brasskassan fick igen ett gott tillskott.

Brassbandsfestivalen kom och vi ställde upp i division 1. Det obligatoriska stycket var som sagt Toccata Festiva av Jan van der Roost. Som eget val spelade vi Knight Templar, och vi slutade 3:a efter Uffes Blås och Malmö. ÅYBB vann igen (sjunde gången under den senaste 8-årsperioden...) Nästa gång vinner vi....

Efter en gudstjänstspelning i slutet av november började vi få ordning på Julkonsertprogrammet.

Folk strömmade från när och fjärran och i år var det exakt 800 personer som kom till Åsenhöga för att känna julstämningen och lyssna på härlig brassmusik och körsång och flera fina solister som vanligt. Bästa julkonserten någonsin hördes från många. Fantastiskt

En brassgrupp spelade på julnattsgudstjänsten och därmed var jubelåret till ända.

Nu går vi vidare och jobbar på. Vi vet att människor blir berörda av vår musik och vårt sätt att förmedla det budskap som finns i musiken. Vi får lägga det nya året och framtiden i vår Herres händer och be om vägledning så vi kan fortsätta på rätt sätt.

Åsenhöga den 24 februari 2013

Olof Forsberg